ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)
zo 14. septembra 2004 *

Vo veci C-19/03,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Landgericht München I (Nemecko) zo 17. decembra 2002 a doručený Súdnemu dvoru 20. januára 2003, ktorý súvisí s konaním:

Verbraucher-Zentrale Hamburg eV

proti

O2 (Germany) GmbH & Co. OHG

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas C. Gulmann, J.-P. Puissochet (spravodajca), J. N. Cunha Rodrigues, sudcovia R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric a S. von Bahr,

* Jazyk konania: nemčina.

generálny advokát: M. Poiares Maduro,
tajomník: M. Múgica Arzamendi, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 13. januára 2004,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— O2 (Germany) GmbH & Co. OHG, v zastúpení: P. Neuwald, Rechtsanwalt,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: U. Wölker a P. Aalto, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 25. marca 2004,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 5 nariadenia Rady (ES) č. 1103/97 zo 17. júna 1997 o určitých ustanoveniach týkajúcich sa zavedenia eura (Ú. v. ES L 162, s. 1).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Verbraucher-Zentrale Hamburg eV (ďalej len „Verbraucher Zentrale") a O2 (Germany) GmbH & Co. OHG (ďalej len „O2") o spôsobe, akým posledne menovaný prepočítal na eurá a zaokrúhlil ceny za minútu telefonickej komunikácie vo svojich zmluvách, ktoré dovtedy uvádzali čiastky v nemeckých markách.

Právna úprava Spoločenstva

3 V zmysle článku 3 nariadenia č. 1103/97:

„Zavedenie eura nemá za následok zmenu akejkoľvek podmienky právneho nástroja ani oslobodenia od dlhu alebo výkonu podľa akéhokoľvek právneho nástroja, ani neposkytuje strane právo jednostranne meniť alebo ukončiť takýto nástroj. Toto ustanovenie sa však neuplatní, ak sa strany dohodnú inak." [*neoficiálny preklad*]

4 Článok 4 toho istého nariadenia stanovuje:

„1. Prepočítacie koeficienty sa prijmú ako jedno euro vyjadrené, pokiaľ ide o každú z národných mien účastníckych členských štátov. Vyjadria sa na šesť platných číslic.

2. Prepočítacie koeficienty nebudú zaokrúhlené ani skrátené na menej ako 6 platných číslic pri vykonávaní prevodov.

3. Prepočítacie koeficienty sa použijú na prepočty medzi jednotkou euro a národnými menovými jednotkami navzájom. Nebudú sa používať inverzné koeficienty odvodené z prepočítacích koeficientov.

4. Peňažné čiastky, ktoré majú byť prevedené z jednej národnej meny na inú, sa najprv prevedú na peňažnú čiastku vyjadrenú v jednotke euro, pričom táto čiastka môže byť zaokrúhlená na menej ako tri desatinné miesta a potom sa prevedie na inú národnú menovú jednotku. Nesmie sa použiť žiadna alternatívna metóda výpočtu, pokiaľ neposkytuje rovnaké výsledky." [*neoficiálny preklad*]

5 Podľa článku 5 tohto nariadenia:

„Peňažné čiastky, ktoré majú byť zaplatené alebo účtované, keď sa vykonáva zaokrúhľovanie po prevode na jednotku euro podľa článku 4, sa zaokrúhlia smerom nahor alebo nadol na najbližší cent. Peňažné čiastky, ktoré majú byť zaplatené alebo účtované, ktoré sú prevedené na národnú menovú jednotku, sa zaokrúhlia smerom nahor alebo nadol na najbližšiu čiastkovú jednotku alebo v prípade, ak neexistuje najbližšia čiastková jednotka, na násobok alebo zlomok čiastkovej jednotky alebo národnej menovej jednotky podľa národných právnych predpisov alebo praxe. Ak uplatňovanie prepočítacích koeficientov vedie k výsledku, ktorý je presne v strede, čiastka sa zaokrúhli smerom nahor." [*neoficiálny preklad*]

6 Nariadenie Rady (ES) č. 974/98 z 3. mája 1998 o zavedení eura (Ú. v. ES L 139, s. 1) stanovuje v článku 14:

„Tam, kde právne nástroje existujúce ku koncu prechodného obdobia vykonávajú odkaz na národné menové jednotky, tieto odkazy sa považujú za odkazy na jednotku euro podľa príslušných prepočítacích koeficientov. Uplatnia sa pravidlá pre zaokrúhľovanie stanovené v nariadení (ES) č. 1103/97." [*neoficiálny preklad*]

7 V zmysle článku 13 nariadenia č. 974/98 citovaný článok 14 sa uplatňuje „od konca prechodného obdobia", [*neoficiálny preklad*] a toto obdobie je v článku 1 tohto nariadenia definované ako „obdobie začínajúce sa 1. januára 1999 a končiace sa 31. decembra 2001". [*neoficiálny preklad*]

8 Podľa článku 1 nariadenia Rady (ES) č. 2866/98 z 31. decembra 1998 o výmenných kurzoch medzi eurom a menami členských štátov, ktoré prijali euro (Ú. v. ES L 359, s. 1) sa určil neodvolateľný výmenný kurz medzi eurom a nemeckou markou ako 1 euro za 1,95583 marky.

Konanie pred vnútroštátnym súdom a prejudiciálne otázky

9 O2, ktorého obchodné meno do apríla 2002 bolo VIAG Interkom GmbH & Co., má sídlo v Mníchove (Nemecko). Prevádzkuje sieť mobilných telefónov. Jej zmluvy v oblasti mobilných telefónov stanovujú, že jej ceny sú stanovené za minútu hovoru a menia sa na základe cenovej sadzby, ktorú si zákazník vyberie a že čas vyúčtovaného hovoru sa počíta po desiatich sekundách.

10 Pred prechodom na euro sa cena rôznych cenových sadzieb O2 uvádzala v DEM s presnosťou dvoch desatinných miest, napríklad 0,05 DEM pre jednu zo sadzieb (sadzba „Genion Home" pre volania na pevnú linku po 21. hodine). Cena desaťsekundového impulzu bola 0,00833 DEM a cena desaťminútového hovoru 0,5 DEM.

11 V priebehu leta 2001 O2 prepočítala vo svojich zmluvách sumy uvedené v DEM na eurá. Pri použití výmenného kurzu 1,95583 marky za 1 euro podľa článku 1 nariadenia č. 2866/98 cena uvedenej sadzby predstavovala 0,02556 EUR — po zachovaní prvých piatich desatinných miest po desiatkovej čiare — a zaokrúhlila sa na najbližší cent smerom nahor, a tak sa určila vo výške 0,03 EUR.

12 Usudzujúc, že použitie výmenného kurzu a zaokrúhlenie malo za následok zvýšenie ceny hovorov spadajúcich do tejto sadzby, keďže cena desaťminútového hovoru dosiahla 0,3 EUR, t. j. 0,59 DEM namiesto predchádzajúcej ceny 0,5 DEM, Verbraucher-Zentrale (organizácia, ktorej cieľom je predchádzať porušovaniu zákonov o ochrane spotrebiteľa) je presvedčená o tom, že O2 porušil princíp kontinuity zmlúv a najväčšej možnej presnosti prepočtu, ktoré sú podľa Verbraucher-Zentrale stanovené nariadeniami č. 1103/97 a 2866/98.

13 Dňa 20. februára 2002 podala Verbraucher-Zentrale žalobu na Landgericht, v ktorej tvrdila, že cena za minútu hovoru v zmluvách O2 nie je suma, ktorá má byť zaplatená alebo účtovaná, v zmysle článku 5 nariadenia č. 1103/97. Táto cena podľa nej predstavuje len prechodnú sumu, ktorá by nemala byť zaokrúhlená. Prepočítavanie a zaokrúhľovanie tejto ceny má podľa nej negatívne dopady na spotrebiteľov, ktorých ochrana je pritom práve účelom nariadenia č. 1103/97.

14 O2 naopak tvrdil, že cena za minútu predstavuje rozhodujúci prvok pri porovnaní cien rôznych prevádzkovateľov sietí mobilných telefónov a ako každá cena je sumou, ktorá má byť zaplatená zákazníkom v zmysle článku 5 nariadenia č. 1103/97, ako aj sumou, ktorá má byť účtovaná v zmysle toho istého článku. Uvádzanie cien za minútu hovoru s presnosťou viacerých desatinných miest by bolo v rozpore s princípmi jasnosti a pravdivosti cien stanovených vnútroštátnou právnou úpravou o uvádzaní cien. O2 okrem toho uviedol, že ceny za minútu hovoru podľa iných sadzieb ako uvádzaných Verbraucher-Zentrale klesli v dôsledku prepočtu a zaokrúhlenia, takže zákazníci O2 celkovo nepocítili prechod tejto spoločnosti na euro.

15 Landgericht usúdil, že ochrana spotrebiteľov je jedným z cieľov, ktoré sleduje nariadenie č. 1103/97. Poukázal na to, že vnútroštátna právna úprava o uvádzaní cien v ničom nezaväzovala O2 k prepočtu svojich cien za minútu hovoru na eurá a ich následnému zaokrúhleniu a že uvedenie týchto cien v markách by bolo v súlade s vnútroštátnou právnou úpravou. Zdôraznil, že porušenie článku 5 nariadenia č. 1103/97 môže nastať iba vtedy, ak by ceny za minútu hovoru v zmluvách neboli sumami, ktoré majú byť zaplatené alebo účtované v zmysle tohto ustanovenia a ak by z tohto nariadenia vyplývalo, že iné sumy ako sumy, ktoré majú byť zaplatené alebo účtované, nesmú byť zaokrúhlené.

16 Landgericht si najprv vyložil článok 5 nariadenia č. 1103/97 doslovne a usúdil, že cena za minútu hovoru bola len základom pre výpočet a nie sumou, ktorú zákazník zaplatil alebo ktorú O2 vyúčtoval. Dospel k názoru, že jej prepočtom a zaokrúhlením si O2 nesplnil svoj zmluvný záväzok poskytovať telefonické služby za určenú cenu za minútu, keďže podľa článku 3 nariadenia č. 1103/97 zavedenie eura a potrebné prepočty s ním spojené nezakladajú právo na nerešpektovanie právnych záväzkov. Poukázal však pritom na to, že cena za minútu hovoru skutočne predstavuje rozhodné porovnávacie kritérium pre spotrebiteľov a nebolo vhodné v období pred prechodom na euro naďalej uvádzať túto cenu v národnej mene alebo s neobmedzeným počtom desatinných miest.

17 Po zistení, že vznikol rozpor medzi doslovným a účelovým výkladom nariadenia č. 1103/97, Landgericht München rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1) Má sa článok 5 prvá veta nariadenia č. 1103/97 vykladať v tom zmysle, že v rámci súkromnoprávnych zmluvných vzťahov sú konečná suma faktúry alebo jednotlivé sumy uvedené na faktúre jedinými sumami, ktoré sa môžu alebo majú zaokrúhliť, alebo predstavuje jednotková/tarifná cena (v tomto prípade cena za minútu hovoru) určená v zmluve takisto peňažnú čiastku, ktorá má byť zaplatená alebo účtovaná v zmysle citovaného ustanovenia? Je pre zodpovedanie otázky, či sadzba je sumou, ktorá má byť zaplatená alebo účtovaná v zmysle článku 5 nariadenia č. 1103/97, rozhodujúce vedieť, či táto sadzba sa určuje ako násobok (v danom prípade šesťnásobok) základnej jednotky (v danom prípade desaťsekundový impulz) pre vypočítanie konečnej sumy faktúry, alebo či sadzba predstavuje rozhodujúce kritérium z pohľadu spotrebiteľa?

2) Má sa nariadenie č. 1103/97 (najmä článok 5) vykladať v tom zmysle, že obsahuje vyčerpávajúcu právnu úpravu z ktorej vyplýva, že iné sumy, ako tie, ktoré majú byť zaplatené alebo účtované (ak existujú) nemôžu byť zaokrúhlené spôsobom podľa článku 5, a preto musia byť naďalej uvedené v starej národnej mene, alebo musí byť výsledok prepočtu uvedený presne?“

O prvej prejudiciálnej otázke

18 Prvou prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sadzba, akou je cena za minútu hovoru, na základe ktorej účtuje O2 hovory svojim zákazníkom, predstavuje sumu, ktorá má byť zaplatená alebo účtovaná v zmysle článku 5 prvej

vety nariadenia č. 1103/97, alebo či takúto sumu môže predstavovať len suma skutočne účtovaná zákazníkovi.

Pripomienky predložené Súdnemu dvoru

19 O2 tvrdí, že aplikoval pravidlo o zaokrúhľovaní obsiahnuté v článku 5 prvej vete nariadenia č. 1103/97 správne a že v celku jeho klienti neboli postihnutí touto voľbou, keďže prechod na euro sa prejavil tak zvýšením, ako aj znížením sadzieb v závislosti od rôznych cien za minútu hovoru.

20 Podľa O2 sa spor pred vnútroštátnym súdom týka výhradne možnosti prepočítať na eurá a zaokrúhliť ceny za minútu hovoru, a nie spôsobu zaokrúhľovania týchto cien po ich prepočte. Záleží preto len na výklade článku 4 nariadenia č. 1103/97 o možnosti prepočtu a zaokrúhlenia, keďže článok 5 prvá veta upravuje len spôsob zaokrúhlenia peňažných čiastok.

21 O2 zastáva názor, že postupoval v súlade s článkom 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1103/97. Pri prepočte nezaokrúhlil ani neskrátil výmenný kurz a použil kurz určený pre prepočet nemeckých mariek na eurá. Článok 4 ods. 4 toho istého nariadenia sa v danom prípade nemá uplatniť, keďže žiadna peňažná suma nebola prepočítaná z jednej národnej meny do inej.

22 Tieto ani žiadne iné ustanovenia práva Spoločenstva neobmedzujú použitie pravidla o zaokrúhľovaní podľa článku 5 prvej vety nariadenia č. 1103/97 na výslednú čiastku v skutočnosti faktúrovanú spotrebiteľovi. Osobitne článok 4 tohto nariadenia neobsahuje žiadny zákaz prepočtu a zaokrúhlenia čiastky, akou je cena za minútu hovoru, ktorá predstavuje rozhodujúcu čiastku pre spotrebiteľov ako jednotka fakturácie hovorov. Aj Komisia uznala, že oba spôsoby prepočtu, prvý pozostávajúci z prepočtu každej prechodnej čiastky a druhý z prepočtu až konečnej čiastky, by boli v súlade s pravidlami prepočtu podľa nariadení o eure.

23 Nakoniec O2 tvrdí, že cena za minútu hovoru predstavuje čiastku na zaplatenie prijatú spotrebiteľom a v skutočnosti zodpovedá „peňažnej čiastke, ktorá má byť zaplatená" v zmysle článku 5 prvej vety nariadenia č. 1103/97, na ktorú sa uplatní pravidlo o zaokrúhľovaní. V každom prípade sa táto čiastka musí hodnotiť ako „peňažná čiastka, ktorá má byť účtovaná" v zmysle toho istého ustanovenia. Pre posúdenie prejudiciálnej otázky nie je relevantné, či sa táto sadzba určuje ako násobok základnej jednotky pre vypočítanie konečnej sumy faktúry, alebo či sadzba predstavuje rozhodujúce kritérium z pohľadu spotrebiteľa.

24 Komisia usudzuje, že nariadenie č. 1103/97 neobsahuje definíciu peňažných čiastok, ktoré „majú byť zaplatené alebo účtované". [*neoficiálny preklad*] Z odôvodnenia č. 11 tohto nariadenia, podľa ktorého zavedenie eura „vyžaduje" [*neoficiálny preklad*] zaokrúhľovanie peňažných čiastok, vyplýva, že pravidlá o zaokrúhľovaní sa majú použiť len v miere nevyhnutnej pre prechod na euro.

25 Keďže najmenšou jednotkou eura je cent, každá čiastka, ktorá z praktických dôvodov nemôže byť delená na menšie jednotky, ako je táto najmenšia jednotka, sa má považovať za čiastku, ktorá má byť zaplatená alebo účtovaná, a preto sa má zaokrúhliť na najbližší cent. To sa vzťahuje aj napríklad na peňažné dlhy alebo na čiastky uvedené na výpisoch z účtov alebo na súvahách.

26 Naopak čiastka ako cena za minútu hovoru v spore pred vnútroštátnym súdom, ktorá slúži výhradne na vypočítanie takýchto čiastok a v prípade ktorých by zachovanie vyššej úrovne presnosti nepredstavovalo žiadny praktický problém, by sa mali považovať za prechodné čiastky, ktoré sa nemusia zaokrúhliť v súlade s článkom 5 nariadenia č. 1103/97. Skutočnosť, že cena za minútu hovoru predstavuje rozhodujúce kritérium pre spotrebiteľa na tom nič nemení. Dokonca niektorí konkurenti O2 v prevádzkovaní sietí mobilných telefónov zaokrúhlili svoje ceny za minútu hovoru prepočítané na eurá na štyri desatinné miesta a nie na najbližší cent.

27 Článok 5 prvá veta nariadenia č. 1103/97 by sa preto mal vykladať v tom zmysle, že sa nevzťahuje na čiastky, akými sú ceny za minútu hovoru v zmluvách O2.

Odpoveď Súdneho dvora

28 Nariadenie č. 1103/97 neobsahuje žiadnu definíciu pojmu „peňažné čiastky, ktoré majú byť zaplatené alebo účtované“, [*neoficiálny preklad*] ktorý je uvedený v jeho článku 5 prvej vete.

29 Aj keď zo znenia tohto ustanovenia sa dá jasne vyvodiť, že tento pojem zahŕňa na jednej strane čiastky, ktoré má spotrebiteľ zaplatiť, t. j. všetky peňažné dlhy, a na druhej strane čiastky na účtovných dokladoch alebo výpisoch z účtov, nedá sa z neho jednoznačne určiť, či tento pojem zahŕňa aj čiastky, akými sú ceny za minútu hovoru účtované O2, ktoré slúžia ako základ pre výpočet čiastky, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť.

30 Keďže znenie nariadenia č. 1103/97 nedáva jasnú odpoveď, je treba skúmať jeho účel.

31 Z odôvodnenia a z jednotlivých ustanovení tohto nariadenia vyplýva, že jeho cieľom je zabezpečiť, aby sa prechod na euro uskutočnil bez dopadu na existujúce záväzky občanov a podnikateľských subjektov. V tomto duchu jeho odôvodnenie č. 4 stanovuje, že „právna istota v počiatočnom štádiu umožní občanom a podnikom ďalej postupovať za vhodných podmienok". [*neoficiálny preklad*] V zmysle odôvodnenia č. 7 „... je všeobecne akceptovaná právna zásada, že zavedenie novej meny neovplyvní kontinuitu zmlúv a iných právnych nástrojov" [*neoficiálny preklad*]. To isté odôvodnenie stanovuje, že účelom ustanovení nariadenia č. 1103/97 o kontinuite zmlúv je „zabezpečeni[e] právnej istoty a prehľadnosti pre hospodárske subjekty, najmä pre spotrebiteľov...". [*neoficiálny preklad*] Článok 3 prvá veta nariadenia č. 1103/97 uvádza, že „zavedenie eura nemá za následok zmenu akejkoľvek podmienky právneho nástroja ani oslobodenia od dlhu alebo výkonu podľa akéhokoľvek právneho nástroja, ani neposkytuje strane právo jednostranne meniť alebo ukončiť takýto nástroj". [*neoficiálny preklad*]

32 Určenie pravidiel prepočtu takisto prispieva k neutralite prechodu na euro. Snaha o čo najväčšiu neutralitu prepočtu pre občanov aj podnikateľské subjekty vyžaduje, ako to uvádza odôvodnenie č. 12, zabezpečenie „vysokej miery presnosti pri operáciách prepočtu". [*neoficiálny preklad*] Článok 4 ods. 1 nariadenia č. 1103/97 takisto stanovuje, že výmenný kurz sa „vyjadrí na šesť platných číslic" [*neoficiálny preklad*]. Podľa odseku 2 toho istého článku „prepočítacie koeficienty nebudú zaokrúhlené ani skrátené" [*neoficiálny preklad*] a podľa odseku 3 „nebudú sa používať inverzné koeficienty odvodené z prepočítacích koeficientov" [*neoficiálny preklad*], pričom účelom posledne citovaného ustanovenia v zmysle odôvodnenia č. 10 nariadenia č. 1103/97 je vyhnúť sa „závažným nepresnostiam najmä v prípade vysokých čiastok". [*neoficiálny preklad*]

33 V záujme dosiahnutia cieľa neutrality prechodu na euro stanovuje odôvodnenie č. 11 nariadenia č. 1103/97, že pravidlá o zaokrúhľovaní čiastok „nemajú vplyv na žiadnu prax zaokrúhľovania, dohodu alebo národné predpisy poskytujúce vysokú mieru presnosti pre medzivýpočty". [*neoficiálny preklad*]

34 Zo skúmania účelu nariadenia č. 1103/97 a osobitne odkazu na vnútroštátne predpisy o zaokrúhľovaní peňažných čiastok v jeho odôvodnení č. 11 vyplýva, že toto nariadenie stanovuje iba minimálne pravidlá o zaokrúhľovaní určitých čiastok a prenecháva na vnútroštátne orgány, aby zachovali alebo prijali pravidlá, ktoré by viac prispeli k dosiahnutiu cieľa neutrálneho prechodu na jednotnú menu. Zo samotného znenia odôvodnenia č. 11 vyplýva, že stanovenie spôsobu zaokrúhľovania peňažných čiastok v nariadení č. 1103/97 nemá za účel vyčerpávajúco upraviť medzivýpočty týchto čiastok.

35 Ak by sa článok 5 prvá veta nariadenia č. 1103/97 vykladal v tom zmysle, že sa vzťahuje na všetky peňažné čiastky, vrátane tých, ktoré nemusia byť zaplatené ani nevzniknú ako účtovné položky, vzniklo by pravidlo o zaokrúhľovaní, ktoré by nezodpovedalo v každom prípade účelu neutrality prechodu zavedenia eura a porušilo by tým presnejšie predpisy existujúce na vnútroštátnej úrovni.

36 Článok 5 prvá veta nariadenia č. 1103/97 sa preto nemá vykladať extenzívne. Môže sa použiť len na čiastky uvedené v bode 29 tohto rozsudku, v prípade ktorých praktické dôvody, nech sú obchodného, účtovného alebo finančného rázu, nielen odôvodňujú, ale aj vyžadujú zaokrúhlenie na najbližší cent.

37 Keďže najmenšou čiastkovou jednotkou eura je cent, cena v skutočnosti uhradená spotrebiteľom pri platbe v hotovosti sa môže vyjadriť iba v centoch. Podobne ak je faktúra zaokrúhlená na centy, účtovné doklady a výpisy z účtov zodpovedajúce týmto faktúram sa môžu vyhotoviť iba s rovnakou mierou presnosti.

38 Vývoj elektronických platobných prostriedkov, predovšetkým kariet alebo účtovných prevodov, by určite umožnil zachovať presnosť prekračujúcu túto mieru. Zo zjavných praktických dôvodov sa však nemôže požadovať od občanov a podnikateľských subjektov, aby vyhoveli požiadavkám, ktoré sa nedajú splniť pri platbe hotovosťou.

39 Vedomý si nevyhnutých nepresností vznikajúcich pri zaokrúhľovaní na najbližší cent sa zákonodarca Spoločenstva obmedzil na stanovenie toho, že zaokrúhľovať sa musia peňažné čiastky, ktoré majú byť zaplatené alebo účtované, a upresnil v poslednej vete článku 5 nariadenia č. 1103/97, že „ak uplatňovanie prepočítacích koeficientov vedie k výsledku, ktorý je presne v strede, čiastka sa zaokrúhli smerom nahor". [*neoficiálny preklad*]

40 Žiadny praktický dôvod neprikazuje zaokrúhliť sadzbu, akou je cena za minútu hovoru v prípade sporu prebiehajúceho pred vnútroštátnym súdom v každom prípade na dve desatinné miesta. Jednotková cena tovarov alebo služieb sa môže uviesť s vyššou presnosťou, ako to dokazuje prax početných podnikateľských subjektov. Predovšetkým však táto čiastka nie je skutočne zaplatená spotrebiteľom, ani sa neuvádza na žiadnom účtovnom doklade alebo výpise z účtu. Za týchto podmienok nepredstavuje peňažnú čiastku, ktorá má byť zaplatená alebo účtovaná v zmysle článku 5 nariadenia č. 1103/97. Preto nemusí byť v každom prípade zaokrúhlená na najbližší cent.

41 Skutočnosť, že sadzba predstavuje rozhodujúci prvok ceny tovarov a služieb ponúkaných zákazníkovi, nič nemení na tomto závere. Uvedenie sadzby s presnosťou dvoch desatinných miest dokonca nie je nutne najlepším spôsobom poskytnúť spotrebiteľovi úplnú informáciu.

42 Na odpovedi danej na prejudiciálnu otázku takisto nič nemení skutočnosť, že táto sadzba pozostáva z násobku (šesťnásobku) základnej ceny (desaťsekundového impulzu) pre vypočítanie konečnej čiastky faktúry. Keďže sadzba nie je čiastka skutočne zaplatená spotrebiteľom, nie je peňažnou čiastkou, ktorá má byť zaplatená alebo účtovaná v zmysle nariadenia č. 1103/97, nech je jej skladba alebo spôsob výpočtu akýkoľvek.

43 Na prvú prejudiciálnu otázku preto treba odpovedať tak, že sadzba, akou je cena za minútu hovoru v konaní pred vnútroštátnym súdom, nepredstavuje peňažnú čiastku, ktorá má byť zaplatená alebo účtovaná v zmysle článku 5 prvej vety nariadenia č. 1103/97, a preto nemusí byť v každom prípade zaokrúhlená na najbližší cent. Skutočnosť, že sadzba pozostáva z násobku základnej jednotky pre vypočítanie konečnej čiastky faktúry, alebo že sadzba predstavuje rozhodujúci prvok ceny tovarov alebo služieb pre spotrebiteľa, nič nemení na tomto závere.

O druhej prejudiciálnej otázke

44 Svojou druhou prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má nariadenie č. 1103/97, najmä jeho článok 5, vykladať v tom zmysle, že zakazuje zaokrúhliť na najbližší cent iné čiastky ako tie, ktoré majú byť zaplatené alebo účtované.

Pripomienky predložené Súdnemu dvoru

45 O2 zastáva názor, že každá peňažná čiastka je čiastka, ktorá má byť zaplatená alebo účtovaná, a preto môže byť prepočítaná a následne zaokrúhlená spôsobom uvedeným v článku 5 prvej vete nariadenia č. 1103/97. Ak by peňažné čiastky neboli na zaplatenie alebo na účtovanie, nevzťahovali by sa na nich pravidlá tohto nariadenia o zaokrúhľovaní a mali by sa naďalej uvádzať v starej národnej mene alebo by sa mal uviesť presný výsledok prepočtu, čo by nebolo zlučiteľné s cieľom rýchleho prechodu na euro.

46 O2 subsidiárne tvrdí, že aj keby sa cena za minútu hovoru nepovažovala za peňažnú čiastku, ktorá má byť zaplatená alebo účtovaná v zmysle článku 5 prvej vete nariadenia č. 1103/97, toto ustanovenie by sa malo vykladať v tom zmysle, že nezakazuje, aby aj iné čiastky, akou je aj cena za minútu hovoru v spore pred vnútroštátnym súdom, mohli byť zaokrúhlené na najbližší cent.

47 Komisia usudzuje, že z chýbajúceho odkazu na iné peňažné čiastky v tomto ustanovení sa nedá odvodiť formálny zákaz zaokrúhliť iné čiastky, takýto zákaz by totiž mal byť stanovený výslovne, aj keď je nariadenie založené na zásade, že prepočty sa majú uskutočniť s čo najväčšou možnou presnosťou. Článok 5 preto upravuje iba zaokrúhľovanie čiastok, ktoré sú v ňom uvedené, stanovuje minimálnu úroveň presnosti, ale nie je na prekážku tomu, aby vnútroštátne právo určilo pre iné čiastky, konkrétne pre medzivýpočty, vyššiu úroveň presnosti.

Odpoveď Súdneho dvora

48 Ako vyplýva aj z odpovede na prvú prejudiciálnu otázku, pravidlo zaokrúhlenia podľa článku 5 prvej vety nariadenia č. 1103/97 sa vzťahuje len na čiastky tam uvedené. Ostatné ustanovenia tohto nariadenia neobsahujú žiadne pravidlo o zaokrúhľovaní iných peňažných čiastok, napríklad jednotkových cien pre tovary a služby alebo medzivýpočtov pre výpočet peňažných čiastok, ktoré majú byť zaplatené alebo účtované. Vzhľadom na rozdiely v hodnote starých menových jednotiek členských štátov totiž nariadenie č. 1103/97 nemohlo jednotne upraviť pre každý členský štát, ktorý zaviedol euro úroveň presnosti, ktorá sa mala požadovať pri zaokrúhlení takýchto sadzieb alebo medzivýpočtov.

49 Fakt, že nariadenie č. 1103/97 nestanovuje úroveň presnosti zaokrúhlenia pre iné peňažné čiastky však ešte neznamená, že tieto úkony by boli vyňaté spod všeobecnej zásady kontinuity zmlúv podľa článku 3 tohto nariadenia, ani že môžu ísť naproti cieľu neutrality prechodu na euro.

50 Pravidlá obsiahnuté v článku 5 prvej vete nariadenia č. 1103/97 o zaokrúhľovaní na najbližší cent a v poslednej vete toho istého ustanovenia o zaokrúhlení niektorých peňažných čiastok na najbližší cent smerom nahor sú stanovené pre podnikateľské subjekty len z praktických dôvodov.

51 Výsledkom aplikácie týchto dvoch pravidiel je relatívna nepresnosť výsledného prepočtu hodnoty tovarov a služieb na euro, ktorá však môže viesť až k nezanedbateľnej zmene zmluvne dohodnutých cien a spôsobiť porušenie účelu kontinuity zmlúv a neutrality prechodu na euro. Z toho vyplýva, že zaokrúhlenie iných peňažných čiastok ako uvedených v článku 5 prvej vete nariadenia č. 1103/97 nie vždy môže vyhovieť tomuto účelu, aj keby takéto zaokrúhľovanie nezakazovali vnútroštátne predpisy.

52 Z odôvodnenia č. 11 nariadenia č. 1103/97, v zmysle ktorého ustanovenia tohto nariadenia o zaokrúhľovaní „nemajú vplyv na žiadnu prax zaokrúhľovania, dohodu alebo národné predpisy poskytujúce vysokú mieru presnosti pre medzivýpočty", [*neoficiálny preklad*] však vyplýva, že nariadenie nepriznáva vnútroštátnym orgánom právomoc stanoviť spôsob zaokrúhlenia sadzieb alebo medzivýpočtov na úkor imperatívu kontinuity a neutrality.

53 Z vyššie uvedeného vyplýva, že síce nariadenie č. 1103/97 vo všeobecnosti nezakazuje zaokrúhlenie na najbližší cent iných peňažných čiastok ako uvedených v článku 5 prvej vete, spôsob takého zaokrúhlenia však nesmie mať dopad na zmluvné záväzky ekonomických subjektov vrátane spotrebiteľov, ani nesmie mať reálny vplyv na cenu, ktorá má byť skutočne zaplatená.

54 Keďže cena na úhradu obsahuje mnohé medzivýpočty, zaokrúhlenie na najbližší cent jednotkovej sadzby týchto tovarov a služieb alebo každého medzivýpočtu, ktorý sa vykoná pred fakturáciou môže mať reálny vplyv na cenu, ktorú má spotrebiteľ skutočne zaplatiť. Ak to nebolo vopred dohodnuté medzi dotknutými zmluvnými stranami, takáto zmena ceny je v rozpore so zásadou kontinuity zmlúv a s účelom neutrálneho prechodu na euro, ktorý má zabezpečiť nariadenie č. 1103/97.

55 Je úlohou vnútroštátneho sudcu, aby posúdil, či v pred ním prejednávanom spore má použitie pravidla o zaokrúhlení na najbližší cent reálny vplyv na cenu, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť a či aplikácia tohto pravidla má dopad na zmluvné záväzky strán.

56 Takisto prislúcha vnútroštátnemu sudcovi, aby posúdil, či rozhodnutie O2 zaokrúhliť svoje minútové sadzby na najbližší cent má reálny vplyv na ceny a či predstavuje porušenie zmluvných záväzkov tejto spoločnosti voči svojim zákazníkom.

57 Na druhú prejudiciálnu otázku treba preto odpovedať tak, že nariadenie č. 1103/97 sa má vykladať v tom zmysle, že neodporuje tomu, aby sa zaokrúhlili na najbližší cent aj iné peňažné čiastky ako tie, ktoré majú byť zaplatené alebo účtované, pod podmienkou, že toto zaokrúhľovanie bude v súlade so zásadou kontinuity zmlúv zaručenej článkom 3 tohto nariadenia a s účelom neutrality prechodu na euro, t. j. že toto zaokrúhľovanie nebude mať dopad na dohodnuté zmluvné záväzky ekonomických subjektov, vrátane spotrebiteľov, a nebude mať reálny vplyv na cenu, ktorá má byť skutočne zaplatená.

O trovách

58 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

1) **Sadzba, akou je cena za minútu hovoru v spore pred vnútroštátnym súdom, nie je peňažnou čiastkou, ktorá má byť zaplatená alebo účtovaná v zmysle článku 5 prvej vety nariadenia Rady (ES) č. 1103/97 zo 17. júna 1997 o určitých ustanoveniach týkajúcich sa zavedenia eura, a preto nemusí byť v každom prípade zaokrúhlená na najbližší cent. Skutočnosť, že sadzba pozostáva z násobku základnej jednotky pre vypočítanie konečnej čiastky faktúry, alebo že sadzba predstavuje rozhodujúci prvok ceny tovarov alebo služieb pre spotrebiteľa, nič nemení na tomto závere.**

2) **Nariadenie č. 1103/97 sa má vykladať v tom zmysle, že neodporuje tomu, aby sa zaokrúhlili na najbližší cent aj iné peňažné čiastky ako tie, ktoré majú byť zaplatené alebo účtované, pod podmienkou, že toto zaokrúhľovanie bude v súlade so zásadou kontinuity zmlúv zaručenej článkom 3 tohto nariadenia a s účelom neutrality prechodu na euro, t. j. že toto zaokrúhľovanie nebude mať dopad na dohodnuté zmluvné záväzky ekonomických subjektov, vrátane spotrebiteľov, a nebude mať reálny vplyv na cenu, ktorá má byť skutočne zaplatená.**

Podpisy